

Rier: Der kunde mulig fremkomme andre Bemærkninger, om hvilke jeg maatte ønske at udtale mig.

Formanden: Ordføreren ønsker altsaa at vente, til vi aflutte Debatten; det er ogsaa naturliggere. Det 7de Medlem for 2den Kreds (Schlegel) har Ordet.

Schlegel: Den Tanke, der ligger til Grund for Bestemmelsen i § 6, som slutter sig til § 5, forekommer mig at være heldig og at maatte billiges. § 5 gaar jo ud paa, at den Husbond, der med Vidende sætter et Lyende, som er bortfæstet andesteds, skal straffes, og da det er overmaade vanskeligt at bevise, at Husbonden har været vidende, saa statures en Formodning, naar der i Skudsmaalsbogen findes en Paategning, hvoraf han kan læse sig til, at Lyendet var bortfæstet. Det finder jeg, som sagt, smukt og godt, og det bør derfor efter min Mening være Lovgivningsmagtens Bestræbelse at bidrage, hvad den kan, for at denne Tanke kan træde ud i Livet paa en saadan Maade, at den virkelig kan faae en praktisk Betydning; thi lykkes det ikke, ønsker jeg ikke, at denne Tanke skulde — ved denne Leilighed i alt Fald — føres frem. Den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet sig til § 8, tror jeg i det Væsentlige fra mit Standpunkt at maatte billige. Det synes mig, at det er lykkedes at løse de Vanskeligheder, der ere tilstede, og at Forslaget er en væsentlig Forbedring, sammenlignet med, hvad Lovforslaget indeholder. Der-til kan jeg altsaa ganske slutte mig; men derimod finder jeg, at hverken Lovforslagets § 7 eller den Maade, paa hvilket Udvalgets Mindretal har stillet sig til samme, kan tilfredsstillende mig, og de forskellige Ytringer, som under denne Sags Behandling ere fremkomne her i Thinget, foranledige mig til at gjøre et Par Bemærkninger, som tildeels slutte sig til, hvad jeg bemærkede, da Sagen for et Aar siden var for her i Thinget. Det forekommer mig, at skal denne Sag faae en virkelig og praktisk Betydning, bør Paategningen, naar den engang findes i Skudsmaalsbogen, have Betydning, uden at den behøver at fornyes hver Gang den tidligere Lyendekontrakt forlænges. En Formyelse af Paategningen ved hver Forlængelse, tror jeg, vil stille sig saa vanskeligt i det praktiske Liv og være saa uigjenneemforlig, at den, naar man fastholder Fordringen derom, blot vil komme til at eksistere paa Papiret og ikke trænge ind i Virkeligheden. Jeg ser ikke, at der kan være stor Betænkelse ved at statuere, at naar der en Gang findes en Paategning i Skudsmaalsbogen, hvoraf man kan læse, at Lyendet er sættet bort, saa skal den gjælde, indtil der kommer en anden Paategning, hvoraf man kan læse sig til, at nu er Forholdet ophævet, eller at der er forholdt, som foreslaaet i § 8 for at faae Virkningen op-

hævet. I saa Fald tror jeg, at disse Paategninger kunne faae overmaade stor Betydning; men der er een Ting, jeg har Betænkelse ved, og det er Bestemmelsen i § 7 om, hvorledes Parterne skulde kunne fremtvinge denne Paategning. Jeg vilde helst være fri for alle de Bestemmelser. Det forekommer mig, at de ere saa indvilliede og kunne lede til saa mange Chikanerier og Drillerier baade fra Husbondens og Lyendets Side, at det er ønskeligt at komme bort fra dem. Jeg vilde foretrække, at det var en frivillig Sag, saaledes at det be- roede paa Husbond og Lyende, om de ved Forholdets Stiftelse ville have denne Paategning eller ikke, og er den ikke indført, saa er den det ikke, og saa kan ikke den ene Part tvinge den anden til at faae den indført. Det kan ikke være til Forurettelse for Lyendet, at man ordner Sagen paa denne Maade, saa jeg kan ikke tro, at selv de, som søle varmt og ømt for Lyendet, kunne have Betænkelse derved, og det forekommer mig ogsaa, at Husbonden kan være tilfreds ved det. Det er ikke vanskeligt i det Dieblis, man sætter et Lyende, at komme til Overenskomst i den Retning; men er først Lyendet sættet, og har man havt det i nogen Tid, saa tror jeg nok, at de, der have Lyendet, hvad enten det er i maanedsvis eller i halvaarsvis eller helaarsvis, ville have overmaade stor Betænkelse ved at komme gjentagne Gange, den ene Maaned eller det ene halve Aar efter det andet og forlange disse Paategninger. Hvis man altsaa indskrænker sig til, hvad jeg ønsker, kun at udtale, at en Paategning i Skudsmaalsbogen, som er understreven af begge Parter, og hvoraf man kan se, at Forholdet er sluttet, medens der ikke findes nogen senere Paategning, hvorefter den er hævet, skal have den Virkning, som § 6 siger, saa kan man indskrænke sig til en Tilsielse til § 6 og ubelade § 7. Jeg vilde ønske, at man gik den Vej, og henstiller til Udvalget, om det ikke kunde finde Anledning til, da det nu har hørt saa mange forskellige Meninger, at slutte sig til denne Tanke, idet jeg forbeholder mig selv, hvis den maatte finde Tilslutning hos Andre, at stille Endringsforslag til 3die Behandling.

Jessen: Det indholdsricke Foredrag, som den høitærede Minister holdt ved Slutningen af forrige Møde, og den velvillige Maade, hvorpaa han indbegik de Grindringer, jeg fremsatte mod de Paragrafer i Lovforslaget, som her ere under Forhandling, fremkalder det naturlige Ønske hos mig at søge at komme til en Forstaaelse med, i alt Fald en Forstaaelse af den høitærede Minister, før Debatten sluttet. Jeg vil derfor bede undskyldte, at jeg, uagtet Forhandlingerne om denne Sag have været saa længe, og jeg ikke paa nogen Maade tør love, at kunne rebe de enkelte Medlemmer ud af den indfiltrede Stilling, som disse forskellige Betragtninger og Sidebetragtninger om